

Pogovor z Ožbejem Janetom, članom NK Korotan, ki se je pred tednom dni uvrstil v tretjo slovensko nogometno ligo

“Niti ne. Sicer ne bom rekel, da sem ciljaj tja, ampak po strelu s slabšo (polno) nogo se je izteklo optimalno,” odgovarja na rahlo provokativno opazko, da mu je žoga pri odločilnem zadetku proti Zrečam šla malo “preko noge”. V tistem trenutku je bila tekma rešena, četudi so dokaj ubogi gostje okoli osemdesete minute stresli vratnico. “ *Nikoli ne bomo vedeli, kako bi se končalo, če bi takrat prejeli gol.”*

Ponosen pogled proti navijačem in udarec z dlanjo po Korotanovem grbu iz leta 1933 na dresu igralca s številko pet sta pokazala, koliko mu vse to pomeni.

“Ne vem ... Znoriš,”

pravi, ko ne najde besed, da bi opisal svoje občutke med šprintom proti polni tribuni, ki je takrat spominjala na neke druge, na žalost izgubljene čase. K sreči prihajajo novi, prav tako zanimivi.

Korotan je bivši prvoligaš, več kot deset let je že minilo, odkar je v klubu počil balon, ki je bil napolnjen z vso mogočo nesnago. To je prevaljski nogomet pripeljalo do točke, ko je bil kolaps neizbežen. Mlajše selekcije, v tistih časih – ki so kljub vsemu prinesli tudi veliko lepega in nepozabnega – vselej v zadnjem planu, so trenirale na travniku ob domu starostnikov. Regratove lučke, trpotec, velika količina zbite zemlje in zunaj predpisanih dimenzij postavljena gola s strganimi mrežami so predstavljali pogoje, v katerih se je kalila bodočnost kluba. Danes je drugače. Korotan ima vrhunsko igrišče z umetno travo. *“Pogoji so noro dobri, na igrišču lahko kvaliteten trening vsakodnevno izvajajo vse selekcije,”* pravi sogovornik, ki sicer raje igra na naravnih terenih. Seveda v primeru, da so dobro pripravljene. Večina igrišč v mariborski podzvezi je v katastrofalnem stanju. Ko človek izgovori besedo Fram, se vsak nogometaš nemudoma prime za glavo. *“Ko cel teden treniraš na idealni podlagi na Prevaljah in v soboto prideš na njivo v Kovinar, je preskok ogromen.”*

Igralci Korotana, *“od prvega do zadnjega”*, prejemajo pet evrov na opravljen trening, kar mesečno ob stalni udeležbi znese okoli sedemdeset evrov. Strošek za klub je velik, znesek skoraj doseže številko tisoč. Ali zaradi tega ostane manj denarja za mlajše selekcije? Pravi, da ne. *“Članska ekipa in nogometna šola, ki vključuje vse ostale selekcije v klubu, sta financirani ločeno. Nogometna šola dobi denar od občine, mi smo odvisni od lastnega denarja – sponzorjev, vstopnine.”* Kljub vsemu se zdi, da ob večnem pomanjkanju sredstev v nižjeligaškem nogometu, ki bazira na amaterstvu, plačevanje treningov ni najbolj smiselno. *“Mi tega nismo nikoli zahtevali. Če se klubu računica izide, ne vidim nobenega problema.”*

Pred kvalifikacijami je imel na mizi ponudbo iz Avstrije. Odločil se je, da je ne sprejme, pa čeprav bi mu igranje izven Slovenije prineslo soliden zaslužek. *“Za tri treninge in tekmo bi dobil toliko, kot dobi tukaj delavec za poln delovni čas.”*

Po uspehu v kvalifikacijah je bila odločitev seveda dosti lažja. Zaveda se, da je letos s prevaljske železniške postaje nad bivšo kovinotehno (kjer se je ob nedeljah pred leti parkiralo pred začetkom “koroškega praznika”) po voznem redu za Korotan peljal *“zadnji vlak”*

do priključitve k ostalim najboljšim koroškim klubom.

“Radlje, Fužinar, Dravograd, vse ekipe so dobre. Simer Šampion, Drava, druga ekipa Maribora in tako naprej – tretja liga je zagotovo veliko kvalitetnejša, že imensko je močna, tako da bo vsaka tekma težka.”

Za tekmovalje na tako visokem nivoju bo klub potreboval okrepitve, priznava. V nasprotnem

primeru bo težko obstati, kar je glavni cilj članske ekipe v naslednji sezoni.

Ožbej Janet ima močnejši stisk roke kot v preteklosti. Načeloma ostaja isti človek, s katerim sva po treningih pred štirinajstimi leti pri Hartlci začela jemati Rondo C bonbone, jabolčne Orbit in najbolj masten vosek za lase Fructis, kar jih je uspela narediti te vrste industrija. Mislim, da se ne motim, če rečem, da ga danes ne uporablja več nihče od naju. Stvari se pač spreminjajo. Prevaljski kapetan (to je postal v zadnjem obdobju, ko je Matjaž Lakovnik, član bivših prvoligaških ekip Korotan, Mag Korotan, Korotan Suvel, Korotan Nova oprema in še bi lahko naštevali, igral manj kot ponavadi) se je v vmesnem času iz obrambnega igralca prelevil v odličnega zadnjega vezista. Ima dober pregled nad igro, zna se postavljati, v duelu je trd, borbenost je bila vedno njegova odlika in prednost. “ *Res je, da sem včasih na terenu zelo glasen in napadem kakšnega soigralca, vendar vedno z namenom, da bi začel igrati bolje, ker za vsakega vem, česa vse je sposoben. Če ima kdo slab dan, se na igrišču še vedno lahko in mora boriti.*”

Igranje v nižjih ligah je bolj kompleksno, kot se zdi na prvi pogled. Igrajo študentje, ki jih čez teden ni v domačem kraju, igrajo posamezniki, ki poleg nogometa redno hodijo v službo. Vseskozi so nujni sprotni dogovori, prilagajanja, odrekovanja. “*Pred tekmo v Rogaški sem bil v službi od šestih do pol dveh. Šel sem pol ure prej, štemplal me je kolega,*” pravi nogometaš, ki bo čez dve uri odšel na popoldanski šiht. Če bi bila tekma v Rogaški teden dni kasneje, bi moral vzeti dopust ali pa prositi za zamenjavo. Na odločilno tekmo blizu hrvaške meje so igralce Korotana odšli bodrit številni navijači s Prevalj. Janet je zbiral prijave za avtobus, sedežev je bilo premalo, problem so rešili z dodatnimi kombiji in osebnimi avtomobili. Srečanje v Rogaški je bilo odločeno že po vsega treh minutah, ko so Prevaljčani zadeli kar dvakrat. Po zadetku Roka Petriča tik pred koncem polčasa je bilo jasno, da se je

[Korotan uvrstil v tretjo ligo](#)

. Začelo se je slavje, spilo se je kakšno pivo več kot ponavadi.

“*Ja, mislim, da je prav. Tako lažje nastane klapa in dobro vzdušje v moštvu. Lahko imaš še tako dobre posameznike, a brez ekipnega duha ni mogoče doseči ničesar,*” odgovarja na vprašanje, ali zagovarja trditev, da je dobro, če igralci po treningu skupaj spijejo kakšno pivo. Vseeno tega ne sme biti preveč, sploh po tekmah v prihodnji sezoni

– “*to je vendar samoumevno*” –,

razlaga bivši vodja navijaške skupine Križarji. Od tistih časov, ko smo

[na Bajti na to temo objavili tudi intervju](#)

, je minilo že šest let. Ožbej Janet je imel takrat težave z gležnjem, tako da ni mogel igrati. Pred

tem, pravi, je bil v najboljši formi. “

Treniral in jedel sem po planu. Danes dosegam okoli šestdeset do sedemdeset odstotkov takratne pripravljenosti, za tretjo ligo bo potrebno več.”

V nižjih ligah treningi prinašajo tudi težke situacije. Okoliščine včasih onemogočajo dobro delo, saj se na treningu lahko pojavi tudi zgolj sedem ali osem igralcev.

“Treniramo kvalitetno. Vidi se, da ima trener Roman Plesec bogate izkušnje in veliko znanja. Treningi so pripravljeni vnaprej. Ko igralec pride na igrišče, je že vse pripravljeno za začetek.”

Kako pravzparav rešiti težave z odsotnostjo na treningih? Popolnoma je to skoraj nemogoče. Je pa res, kar opozarja zvesti navijač splitskega Hajduka: “

Če imaš popoldne službo, je treba dopoldne opraviti individualni trening. Vendar moraš biti za to pravi karakter. Za tretjo ligo ne bo dovolj, če bo pripravljene samo pol ekipe.”

V prihodnji sezoni bo Korotan igral derbije s Fužinarjem, Dravogradom in Radljami, kar bo na tribune zagotovo privabilo množico gledalcev. *“Največje rivalstvo je verjetno še vedno z Dravogradom, predvsem zaradi skupne zgodovine v prvi ligi.”*

Tretja liga bo zanimiva, upali bi si trditi, da se bo igral tudi dober nogomet. Ne bo lahkih tekem. Na Prevalje se bo vrnilo navijaštvo, ki smo ga nekega dne že poznali. Tudi letos je bila obiskanost tekem zelo zavidljiva.

“Predstavljam si, ko bo šlo v Maribor sto ali dvesto naših navijačev. Potem so tukaj še vsi koroški derbiji ...”

Ko smo igrali pri kadetih in mladincih Korotana, takrat v drugi slovenski ligi (kadeti in mladinci letos znova ciljajo na drugo ligo), sem Ožbeju Janetu na treningih in tekmah vedno govoril: *“To delaj, bravo, Bojan!”*

Tudi on mi je govoril enako. Tega se bodo spomnili le redki. Bojan izvira iz časov, ko sem na poti na priprave v Ankaran na Pilotovem avtobusu ime (Uroš) Hojan slišal kot Bojan. Šilton se je režal, kot se v določenih trenutkih lahko samo on (in včasih res ne vem, če je kaj tako zelo smešno, kot misli). Poanta je drugje: Bojan je pokazal, da morajo znotraj ekipe in kluba obstajati stvari, ki člane povezujejo in s tem delajo neločljive. Nogomet je v marsikaterem kolektivu del življenja ali pa celo življenje samo.

“Od uprave, trenerja, igralcev in navijačev – v letošnji sezoni smo se vsi pri Korotanu zelo dobro ujeli in razumeli.”

Prispeval Jure Lesjak

Četrtek, 10 Julij 2014 06:47

Uvrstitev v tretjo ligo ni prišla čez noč. Nekoč je bila meter proč od prevaljskega igrišča ogromna luknja, kjer bi morala stati velika tribuna. Tudi luknja ni nastala čez noč. Tribuna ni bila nikoli postavljena, kar se je po nekem čudnem naključju (ali pa ne?) izkazalo kot dobro. Na ruševinah (ne)realnega je zrasel lep športni park, ki danes združuje več športov, v središču katerih je nogomet. Le ta je na Prevaljah že nekaj let v vzponu, danes je z uspehom članov dosegel nov mejnik. Toda cilji sami po sebi niso dovolj, za delo in napredek na dolgi rok je pomembna zlasti zvestoba izkušnji na poti do ciljev. Ožbej Janet je na moje prvo vprašanje (ki bi lahko bilo tudi zadnje) v ponedeljkovem dopoldnevu, če bi rad igral še za kateri drug klub pri nas, odvrnil: *“Saj veš, kje je srce!?”*

Vem. In to je bistveno.